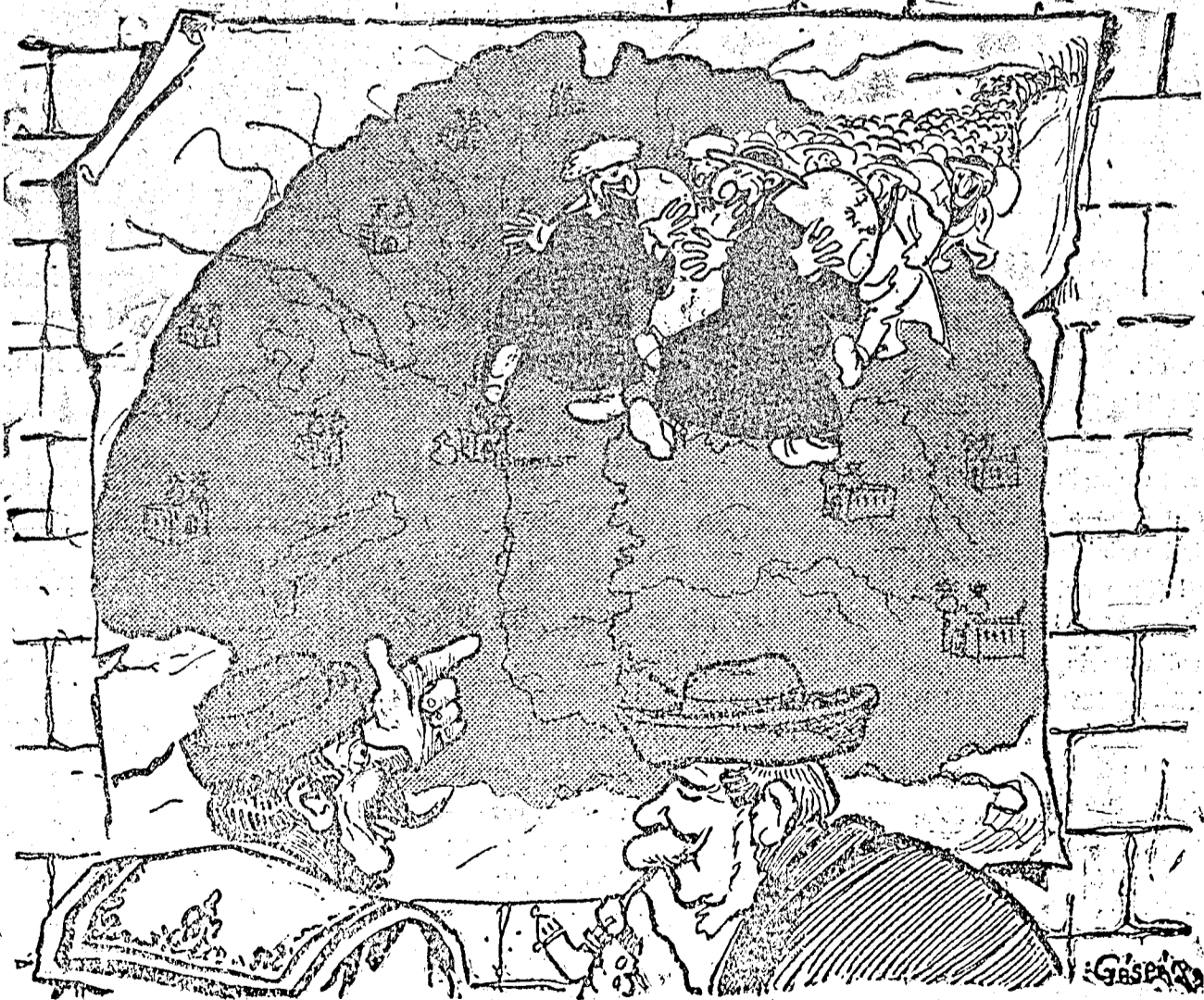

Redactat de NICU STEJEREL.
Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.
Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Primejdia Ungariei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cum năvălesc cei mai înverșunați „patrioți” în fericita Ungarie, care azi
mine va fi stăpinită de ei.

Cumătra „Tribuna“ cu „sora“ sa „Lupta“.

— Dela un politician al nostru din Arad. —

Va crede — poate. — cineva, că tot ce apare în «Cucu» e scris de redactorul Nicu Stejărel și alți dascăli — «procopsiți», — și că inteligența mai înaltă stă departe de «Cucu», ca fiind acesta scris în «stil prea popular», (cam prostuț, ar zice popa cătănesc, din Cimișoșoara. Nota Cucului.), iar noi, «Domnii» — dracemite citim lucruri scrise în stil mai înalt, — și după filozofii mai moderne. (ca de ex. «Din carnetul lui Mephisto!» — nota Cucului).

Și nu-i așa: chiar aici, în Arad, unde «Cucu» trece în sute de exemplare, și e primit cu brațele deschise în toate Sîmbetele și Duminicile de peste an, zic chiar aici, în Arad, «Cucu» (zi: iubitul nostru «Cucu» — că ne place. Not. C.), a intrat și în «Cafeneaua Vass» și se citește, număr după număr la «masa clubuară», (pardon de expresie, dar așa a botezat-o dr. «Limbă-Strîmbă» din Pecica, nota aut.), pe lângă cea mai mare bucurie. Așa și trebuie. Că doar masa asta, unica în Europa, numai gazete de haz n'a avut. Iar de atita zăpăceală politică toți «mesenii» au căzut în nervozitate: Tinerii «oficanți» dela banca «Victoria», tresăriau, — cînd intrau Domnii șefi: ca căprioarele, cînd aud pușcătura; preparanzii și teologii, credeau că intră 'n seminar «Sfîntul Ilie — cu căruța de foc!» —; Secretarul Goldiș odată, în loc de baston, era să plece cu «daco dela miliard» — etc., etc.

Acum însă, de cînd se citește în cafenea și «Cucu» — toți se îngrășă de ris (ca Cucu) și saltă de bucurie, ca'n paradîs.

Fiecare știe unde ce a pus, și nu mai zăpăcesc pe bieții chelneri, să le caute: unuia «fracul», altuia «clacul», celui altalalt pălăria, hăluialalt bastonul, etc. etc.

— «Că, mă rog — zice taica George: «politica asta blăstămată te face și prost. Nu-i mirare nici un pic. Iacă, mă rog exemplu viu: Hédevéry cel cu Khue'n cap (cum zice Cucu) — și are ceva în cap, de cînd e ministru-șef, se vaită mereu de cap! (Cum nu, că doar lui i-au dat părinții patriei cu călămaru 'n cap!). Apoi și notarul Monța din Cuvîn, se vaită de cap, pînă făceau politică cu Dimitrie Popovici; — de cînd însă s'or despărțit «frățește» — Monța se îngrășă, — hăstălat slabeste în Șega. Apoi vedeți, mă rog, așa politica asta blăstămată. Și acum și Moș Cîrșan s'o lăsat de ea, că începea să-l doară și pe el capul; și s'a convins și el: că cu politica de pînă aci «atit mai rău o fi!».

Dar ca să nu fie vorba prea lungă, să ne întorcem la a-le noastre și să vorbim — de unde trăim. Ascultați:

De cînd s'a născut «Lupta», cumătra «Tribuna» îi cîntă mereu: «Mulți... mulți... fericți ani! (Pe cea lume!).

Indată ce a mirosit că muntele partidului

național e pe cale de a-și lărgi «vederile», s'a imbiat de «moașă». A rămas pe jos, ca să-l taie împrejur grumazii. După naștere s'a imbiat de «doică», ca în marea iubire ce o avea pentru ea, s'o poată hrăni pînă i-o sări ochii, și s'o poată strînge numai odată 'n brațe, așa cum știe Bocu: apoi să fi văzut cum i-ar fi zburat duchul (Luptei) pînă 'n al șeptelea cer!

Norocul însă, că, muntele, care s'a scremut destul pînă a dat naștere fătului «Lupta», a cunoscut pe cumătra vulpe și «dragostea» ei pentru noul «confrate» — ori «consoră», și i-a refuzat serviciile de dragoste, sau, cum zic felele: «au corfat-o». Măcar, de altfel «Cumătra» a purces din «inimă curată», — suflet blind și smerit!.....

Dar «Cumătra» tot nu s'a lăsat ci a trimis pe un Șchiop, care și așa fiind bun de a legăna, să stea lângă leagăn. Și Șchiopul dracului a ajuns la loc. A legănat, legănat mereu, pînă a răsturnat leagănul cu «raită'n» sus! Apoi, ca cel ce și-a făcut datorința — a fugit!

Fătul răsturnat și fiind slab nutrit, că laptele mai tot îl păpa șchiopul-legănător, era p'aci—p'aci... să moară! Totuși, fiind mai măricel, a avut atita putere de s'a ridicat: mai intii în patru labe, apoi în două picere, și pe urmă: «mare!... mare! Tîta mare!»....

Și nu s'a mai temut de nimel!...

Ce să facă acum «Cumătra?»... Ce să facă?... Ce să facă! D'apoi aceea ce fac toate babele: S'a pus să se peptene!... Și s'a peptănat mereu! Peptănindu-se ani de-a rîndul, a clocit o «Ideie». (Să nu zicem ou!). Iar din «ideia» aceasta clocită de mătușa habă cumătră, au ieșit puii «Tinerii oțeliți!».

Ridicăm cu cinste pălăria și strigăm sus și tare: Onoare și respect bravei noastre tinerimi, care e speranța și fala întregului neam românesc! Dar știți, mă rog, în toate păturile societății omenesti sînt și așa numiții: «diletanți», cei mai mulți certați cu școala și cu «calculii». Cătră aceștia poporul zice: «comediași» sau «comedianți» cari:

«Joc de frică
Pe nimică —
Și fac gură
Cît o șură!».

Publicul să adună în jurul lor, îi privește odată, de două ori, — ride una bună, îi aplaudcăză chiar; — apoi îi dă dracului, îi lasă cum i-a aflat: și-și caută de treabă!

Și bine face! E cuminte publicul, — și mai ales publicul nostru românesc, care — cu una cu două, nu se lasă tras pe sfoară! — Do vadă, că nici Manga... (O, Văsălie, Văsălie!... rău și-a cîntat Cucu ție!) nici urzicele lui Burghie Szilárdie, scăpătat din omenie, nici mult moderatul: «Ba-heș, ha nu heș — tot acolo ieși»: n'au putut scoate ușa neamului din țîtini!

Nu, zău! — Că, casa e a neamului, și numai el, neamul întreg știe: cu ce forță sau putere se poate scoate ușa din țîtini! Bravo ție! Bravo neam!

Dar să mai revenim la cumătra, să nu crează, că sîntem — «necomplezanți!».

Dumnia-ei încă tot mai iubește «Lupta». Și în marea ei iubire ar inghiți-o nemestecată, măcar de ar ști că se înecă cu ea!

Și nime nu știe pentru ce?

Iată pentru ce: lui Bocu tot o să-i reușească odată și să pună în toporiște mult trîmbițată «Pace» între Români și Unguri. Atunci, firește, centru tuturor va fi: Budapesta. Iar Românii, vor trebui să aibă și o foaie a împăciuirii. Cumătra deci se teme, că fiind «Lupta» în centru României îi vor da ei trîmbița în mină. Vedeți, aci — îi îngropat dracu — și de aceea, cu orice preț «Lupta» trebuie sugrumată! Ca cumătra să pună ea mina pe trîmbiță și s'o dea să sufle în ea «tinerii oțeliți!».

Cumătra zice: «că, al dracului să fie cel ce crede că, ea, din invidie sbiară asupra luptei. Dar al dracului să fie și cel ce o crede — pe Cumătra!

I-a numărat bine...

— Iar te-ai îmbătat, pentru Dumnezeu. Dar mai ai vre-un ban în pungă?
— Tocmai acum i-am numărat!
— Și cîți mai ai?
— N'am nici un ban, — d-le părinte.

Hotărîre ideală.

— Auzi, Lenițe, cum ai putut să te măriți după un om ca bărbatul tău?
— Apoi, ști dragă cumnate, a trebuit să aleg între un om mare cu plată mică, și într'un om mic cu plată mare. Eu am ales pe cel din urmă.

Cine de unde a sburat? Telegramamele Cucului.

— Dela „Prorocul nou“.

Cucu a sburat din Cladova, — Uica Nacea din Pociolovești — și amândoi sau întâlnit în Arad, că aici e mijlocul pământului; și în «vass»: dricul raiului!

*

Bocu, a sburat din Șistarovetz, dela «Lipovana», de pe podul Șoimoșului, când a căzut, — la alegere de deputat cu program guvernamental!; — apoi a mai sburat din casa orașului din Dobra, unde s'a împedecat și s'a trezit cu «grindă 'n picior».

De atunci îl întreabă toți: «mă, Bocu, iubitul nostru călăuz, și mare prieten al lui Clemenceau (cetește «Clemensó»), auzi, tu, mă, dragule: când mai mergi la Dobra?»...

*

Mitrea Căpruță, a sburat din Comlăuș, din meseria ce o avea, și din Cuvin. Acum, că s'a împăcat cu Monța notarul, și-l chiamă cu dragoste învățătorul Iliș și popa Putici, bucuros ar merge îndărăt, dar nu-l mai lasă Șeganii! Aceștia, au îngrădit satul cu un șant, ca la alergările de cai, și au pus pază, care să îngrijească, ca nu cumva căpruță, sprintenă din fire, să sboare peste șant, cu o săritură — și să-i lase și pe ei — ca pe Cuvineni!

*

Popa Mangra!... a sburat din... din... din tot locul de bine: și din Academia Română, și din episcopia română, și din inima română!... Oare se va mai naște cîndva vre-un lăcătuș-meșter, care să poată făuri o burghie: cu care s'ar mai putea sfrideli o găuriță cit de mică pentru Mangra — în inima națiunii?... Mai ușor va intra funia corăbiei în urechile acului, decît păcătosul în sînul neamului! Cucu vers. 5. Brote cap — ca'n palmă!

*

Brote a sburat din Ungaria (cu burta plină), din moșia lui Mitică Sturza și din București cu «Corespondența Română» cu tot.

*

Popa Cimpian a sburat din popie și din diplomăția înaltă — cu socoteli cam mici.

*

Profesorul Ion Costa a sburat din seminarul din Arad, bucurindu-se însă nestrămutat de dragostea fostului său director, Roman Ciorogar.

*

Profesorul Teodor Botiș din Arad, a sburat din protopopia Lipovii, unde mult veneratul Domn Consistor, a întârit pe cel mai iubit recurent în tractul Lipovii! Ce să-i faci?... Ne jucăm de-a «Constituția» și de-a «Statul Organic»: ca pruncii de-a «mița oarbă!»

*

Burdea, a sburat din ceata Românilor cinstiți, din prezidenția comunității de avere și din — deputăție. (Azi — mine!)

Prorocul nou.

I.

Orade, în 1910. — D-lui Sever Bocu deputat în Camera (obscură) Europa. Conform proiectului de pace, făcut de tine, să te prezinți la Oradea-Mare. — Dr. Lascu.

Budulești (România) 1910. — D-lui Lascu, Nagy-Vărad (Hongrie). Negreșit să te prezinți (în interesul păcii) la Orade hotel Roial, la banchetul «Vilmoshuszár»-ilor și acolo, împreună cu ei să cînti «Himnuszuk». — Dr. S. Bocu, împăciuitoar ascuns!

Schimbul telegramelor a avut efect. «Arad és Vidéke» 14 Noembrie.

II.

Maria-Radna, 1910.

«Redacția Cucului Arad».

Învățătorii tractului, adunați în conferință generală, după ce, pă — cumcă, Domnul comitet din Arad, la sfatul și înțelepciunile lui Mitrea Căpruță, și aprobate de asesorul președinte, Dr. Iosca, a nimicit prima alegere de președinte al învățătorilor din acest tract, în persoana lui Dr. Iliș din Cuvin, care plînge cu lacrimi de Crocodil pe fostul său coleg Mitrea Căpruță, alias Popovici; — întrunindu-se de nou la alegere de președinte: au ales iarăși pe dr. Iliș. Domnul «comitet», aflînd de asta, a dat un «cercular-corenci», în care se zice că buruienile trebuie stîrpite. Cari burueni: din tractul Radnei, sau din comitetul central?...

III.

Cenadul-Unguresc, 1910.

«Redacția Cucului—Arad, Mikes-Kelemen 8/10».

Azi a fost aici sfîntirea de biserică. A venit episcopul din Arad cu toți ai săi, pe de-asupra și doi noviți. Lucruri mari și frumoase. Așa cum știu face Românii noștri dela «Marginea apuseană» — Să trăiască! — La liturgie s'a înaintat la protopopie simpaticul diacon și asesor ref. școl. la conzistor, ales de protopop la Chișineu, Dl dr. Gheorghie Ciuhandu. «Axios» și «Mulți ani» ia cîntat fostul mare cortez al său prin tractul Chișineului și iubitul nostru improvizator de coruri «ocasionale» Ioan Vancu. Care de altfel a avizat și învățătorimea din tractul Chișineului, că, la instalarea protopopului va merge acolo, ca să cînte cu ei, în onoarea noului protopop, pe care-l va recomanda învățătorilor cu toată dragostea. (Așa să trăiască Vancu — ar zice Doboș din Siria). Cei doi noviți «Cori și Dorii» în civilizația lor de preoți moderni, cari sărută minile cocoanelor, aici era p'aci-p'aci să sărute minile unei «coconite» din jurul familiei careia, de altfel i-sau și recomandat după toată forma și cinstea. Să trăiască!».

O vorbă sinceră.

— Apoi de cînd simț o sete atît de mare, — vecine dragă?
— Să-ți spun sincer, t-le doctor, — de cînd n'am nici o para în pungă.

Cîntare cătănească.

(Trimisă de N. Minda, june din Petroman.)

I.

Frunză verde de dudău
Vă trimit un vers și eu
Foi verde de nuia
Venită din Bosnia
Frunză verde lemn domnesc
Căci de cînd eu cătănesc.
Tare mult mă năcăjesc
Cu necazuri cătănești,
Și porunci împărătești.
Care cum se poruncește
Dintr'odată se împlineste,
De ar ploua ploaiă cu foc
Cătana nu stă pe loc.
De ar ploua ploaiă cu sînge
Cătana merge și plînge.
Căci cine nu cătănește,
Nici nu știe că trăiește.
Foie verde de săcară
Venită poruncă într'o sară
Porunca ni s'a citit,
Că spre Bosnia e de pornit
Și-n poruncă așa a stat
Haine noi de căpătat
Hainele li-am căpătat
Și deloc li-am și înbrăcat,
Tornistru în spate am luat,
Că fu numai de probat,
Pe urmă ni-am dezbrăcat
Și așa că ni-am culcat
În scara cea din apoi
Nime n'a durmit din noi.
Căci a dormi nu se poate
Că ne ard inimile toate
Știam că mine pornim
Din lîmîșoara eșim,
Dimineața ni-am sculat
Nici fața nu ni-am spălat
Și nimica n'am mîncat
Ci iute ne-am îmbrăcat
Căci silindu-ne din fire
Ne puneam în două șire
Dar maioru cînd a venit
Iute a comanduit
Să punem pușca bai fus
Și mina la miță 'n sus.

Și cu horna va sufla
 Să jurăm pentru Bosnia.
 Jurământul dacă a trecut
 Maiorul așa ni-a spus
 Judecată cătănească
 Mult o știți și d-voastră
 Și de loc sabia a scos
 S'a comandat veninos
 Habacht feciori nu mișcați
 C'a cum la Bosnia plecați
 Și așa a comandat:
 Doppel reien rechts um
 Și plecați cu toți pe drum,
 Cu jele și cu necaz
 Și cu lacrimi pe obraz
 Oh frunziță de brad
 Acum de Banat mă despart
 Floricică de pe țară
 Bași când fu în primăvară.
 Oh drăguțul meu Bănat
 Dela casarmă am plecat
 Era cam pe la inserat,
 Muzica ne-a așteptat
 Cu paradă la tren am plecat
 Și la tren dacă am sosit.
 În vagoane ne-am suit
 În vagoanele de vite
 Pentru noi au fost gătite,
 Frunză verde de nuia
 Oh, vai, măicuța mea,
 Ca trenul mereu pornia
 Părinții amar plîngeau
 Părinții și străinii
 Că li să duc feciori
 Ardă-l focul și trenul
 Cum înstrăină feciorul
 Și noi iute că ni-am dus
 Pînă în Segedin am ajuns
 Aici jos ni-am coborît
 Deloc la maică m'am gîndit
 Cum să fac să-i dau răspuns
 Pînă unde am ajuns
 Noi aici puțin am stat
 Și iară că am plecat,
 Pînă 'n Zombor n'am mai stat
 Aici dac'am sosit
 Puținel am odihnit
 Și iară am pornit
 Și nu mult noi că ne-am dus,
 Pînă la Gomgoș am ajuns
 Și aici noi cînd am stat
 A fost pe la inserat
 Muzica iar ne-a așteptat,
 O firă ne-a înbucurat
 Cînd ni-am coborît pe jos
 Brigădiru ici a fost,
 Și el voia ca să ne spună
 Cum este și a lui nume.
 Căi un om foarte înalt
 General Fridrich Novac
 Puținel nia cuvîntat
 După ce el a plecat
 Rușin menaj ne-a dat,
 Menaju de pe drum
 Incălzit numai la fum.
 Frunză verde de nuia
 Aici fu și Dunărea
 Cînd fu Vineri dimineață
 Vagoanele le descață
 Ca să treacă Dunărea
 Foaie verde de pe rit
 Ca să ne treacă pe rînd,
 Cîte o companie odată
 Să nu se culunde în apă.
 Dincolo dac'am trecut
 Vagoanele le-a legat
 Mai departe am plecat
 Deloc dealuri am aflat,

Și Vineri fu ziua mare,
 Noi ne ducem tot mai tare
 Pin' la Brod că am ajuns
 Și aici noi jos ni-am dat
 Și la casarmă am plecat.

(Va urma).

Termin nesigur.

Tată (cătră studentul medicinist):
 Dar pentru Dumnezeu, cînd vei fi doctor odată?

Băiatul: Cînd voi isprăvi.

T: Și cînd vei isprăvi?

B: Cînd nu vor mai descoperi în fiecare zi boale noi!

Poșta Cucului.

D-lui G. M. Lipova. Mulțumim și pe această cale pentru ideile împărtășite. Ne rugăm de altele. Complimente și respect!

D-lui «N. N.» din comuna Lipova». — Publicăm bucuros versul trimis, dar înții să faci bine să ne șoptești la urechi: cine ești, și cum te cheamă? că noi pe «N. N.» nu putem da nimic. A-fără de redacție, nime nu va ști numele d-tale, că nici nu ți-l punem în foaie, nici nu-l spunem nimănui, nici pentru viea lui dr. Halic! De material n'avea frică, nu se va învechi, că noi îl facem pururea nou! Chiar fiindcă ești abonentul nostru dela început, la amîndouă foile, ar trebui să te cunoască și redactorul «Cucului». Deci fii bun, vino pînă la Arad, pe o ilustrată!

Niculăo Die țaran în Mărgineni!
 «Cucu la Mărgineni» e cam întirziată!
 Fă-ne despre alte-cele și bucuros publicăm!

Simion Miclăuș în Uzdin. Am primit și le vom publica — cînd le va veni rîndul! — Fă mereu altele.

Simion Avram în Vărd. Am primit, frate dragă, tot am primit ce ni-ai trimis, dar fii cu răbdare și nu ne lua așa de scurt, că ți-le publicăm bucuros — ca și de altă dată! — Să fii sănătos și drăgăstos, dar cu fetele nu te certa. — Salutare!

«Nenea Viespe» — în Cimișoara.
 «Am citit» — cum zici — «pă bănație», scrisoarea ce ne-ai trimis-o și-ți mulțumim frumos. O publicăm cu plăcere, mai ales fiindcă «acul» tău nu e așa de veninos, ca al viespilor de rînd. — Dă după altele. Salutări și la revedere! Spune cunoscuților, că Măria Sa Cucu îi salută cu drag și se încîrnește cu sănătate, dar nu prea tare, că-i cam strîmt «laibăru», (strîngel'ar pe croitorul nostru național — Iosif — (nu «Joșca»). «Am dzis!».

P. M. în Vrani. Am primit tot ce ne-ai trimis. Versurile trebuiesc bine plivite, că-s, ca straturile primăvara: pline de buruieni. Așa dară trebuie să le plivim, curățim, îndreptăm și să le netezim: ca nevestele din Lipova, pe bărbății lor, (cînd îi trimite «Seca Marta» la vlădica!). Apoi le publicăm bucuros. Fii sigur. Dă numai după altele. Îndreptări face Cucu bucuros, numai scrisoarea să fie frumoasă — ca pînă aci. De altfel Cucu îți întinde o aripă ca să o săruți — dacă vrei!!!

Ghicitoare.

I.

Ce frumos mormîntul,
 Dar unde-i defunctul?

Căutați-l.

II.

Cît de rău e în pustie,
 Unde-i Petru Nătrăfice?

Căutați-l.

Redactor responsabil: F A G U R E.